

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **S.**, so sídlom v **B.**, IČO: **X.**, proti povinnému **J.**, bývajúcemu v **Ž.**, zastúpenému **A.**, so sídlom v **Ž.**, v mene ktorej koná ako konateľka advokátka **J.**, o vymoženie **1 115,81 EUR s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 18 Er 818/2007, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Žilina z 27. marca 2013 č. k. 18 Er 818/2007-66 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Okresného súdu Žilina z 27. marca 2013 č. k. 18 Er 818/2007-66 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Právna predchodkyňa oprávnenej **V.** so sídlom v **B.**, pobočka **Z.** podala dňa 12. 4. 2007 u súdneho exekútora **J.**, so sídlom exekútorského úradu v **Ž.**, návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na vymoženie sumy 1 115,81 EUR (33 615 Sk) s príslušenstvom. V návrhu uviedla, že ňou vydaným právoplatným a vykonateľným platobným výmerom č. **X.** zo dňa 27. 4. 2004 (ďalej len „platobný výmer“) bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť jej vymáhanú sumu, no povinný túto povinnosť nesplnil.

Po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie Okresným súdom Žilina súdny exekútor upovedomil povinného o začatí exekúcie na vymoženie dlžnej sumy. Proti upovedomeniu o začatí exekúcie podal povinný námietky, v ktorých, okrem iného, poukazoval na to, že

platobný výmer mu nikdy nebol doručený, pretože od 16. 2. 2001 mal trvalý pobyt na adrese v Z., a nie na adrese S. uvedenej v tomto výmere.

Okresný súd Žilina uznesením z 27. marca 2013 č. k. 18 Er 818/2007-66 námietky povinného proti exekúcii zamietol. Zároveň zamietol aj jeho návrh na odklad a na zastavenie exekúcie. Zamietnutie námietok odôvodnil tým, že z fotokópie potvrdenia o doručení (poštovej doručenky) predloženej právnou predchodkyňou oprávnenej zistil, že platobný výmer bol povinnému doručený do vlastných rúk dňa 13. 5. 2004, pričom povinný nepreukázal opak.

Na základe podnetu povinného podal proti označenému uzneseniu okresného súdu (proti ktorému odvolanie nebolo prípustné) mimoriadne dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky. Žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vyčítal okresnému súdu tzv. inú vadu konania spočívajúcu v nesprávnom postupe tohto súdu, keď neskúmal, či podpis na doručenke o doručení platobného výmeru je podpisom povinného a nenariadil na túto okolnosť písomznalecké dokazovanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O. s. p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O. s. p.) na základe podnetu povinného (§ 243e ods. 1 a 2 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O. s. p. v spojení s § 243a ods. 3 O. s. p.) preskúmal napadnuté uznesenie okresného súdu a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je opodstatnené.

Podľa § 50 ods. 1 veta prvá zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná.

V zmysle citovaného ustanovenia § 50 ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku okolnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti nároku a dôvody pre ktoré je exekúcia neprípustná, sú zároveň dôvodmi na zastavenie exekúcie v ktoromkoľvek jej štádiu (§ 57 ods. 1 písm. a/, b/

a g/). Patrí teda medzi ne aj nedostatok formálnej alebo materiálnej vykonateľnosti rozhodnutia. Pokiaľ povinný v námietkach proti exekúcii namieta nedostatok riadneho doručenia exekučného titulu, t. j. jeho formálnu nevykonateľnosť, je exekučný súd povinný vykonať šetrenie na túto okolnosť. Túto povinnosť možno vyvodiť zo zásady spravodlivej ochrany práv účastníkov exekučného konania vyplývajúcej z § 1 O. s. p., ktorý v zmysle § 251 ods. 4 O. s. p. platí aj pre exekučné konanie.

Exekučný súd nie je viazaný potvrdením o vykonateľnosti, preto je oprávnený sám preskúmať, či rozhodnutie je skutočne vykonateľné. To platí tým viac v štádiu exekučného konania, v ktorom je namietaná spôsobilosť rozhodnutia byť exekučným titulom. Pri skúmaní, či rozhodnutie, na základe ktorého sa má vykonať exekúcia, bolo povinnému riadne doručené, vychádza exekučný súd zo skutočností vyplývajúcich z obsahu spisu, v ktorom bolo rozhodnutie vydané, prípadne zo skutočností o okolnostiach doručenia, zistených pomocou šetrenia, ktoré vykonal. Nejde pri tom o posudzovanie obsahovej správnosti rozhodnutia, ale o skúmanie jeho formálnej vykonateľnosti.

V preskúmvanej veci napriek námietkam povinného o tom, že platobný výmer mu nikdy nebol doručený, nevykonal exekučný súd na túto okolnosť náležité šetrenie. Uspokojil sa len s konštatovaním, že podľa doručenky bol platobný výmer povinnému doručený. Takýto postup exekučného súdu nezodpovedal zásade spravodlivej ochrany práv účastníkov exekučného konania. Pokiaľ totiž mal byť platobný výmer doručený povinnému dňa 13. 5. 2004 na adrese S., no povinný tvrdil, že mu nikdy doručený nebol a že už od roku 2011 mal trvalý pobyt na inej adrese, uvedená zásada vyžadovala, aby exekučný súd zistil stanovisko povinného k podpisu na doručenke, t. j. či ide o jeho podpis, alebo či pravosť podpisu popiera. Ak by povinný pravosť podpisu na doručenke poprel, bolo by povinnosťou exekučného súdu vykonať na túto okolnosť písomznalecké dokazovanie. Zistenie stanoviska povinného k podpisu na doručenke vyžadovala aj okolnosť zrejma z obsahu spisu, a to že podpis na doručenke o doručení platobného výmeru bol zjavne iný ako podpis povinného napr. na doručenke o doručení upovedomenia o začatí exekúcie (č. l. 18), resp. na iných písomnostiach založených v spise. Tým, že exekučný súd nepostupoval uvedeným spôsobom, zaťažil konanie vadou zakladajúcou dôvodnosť podaného mimoriadneho dovolania. Dovolaciemu súdu tak neostalo iné, len napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. februára 2015

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková